

[Hans Hansen (Rorby).]

dette ærede Medlem havde støttet det foreliggende Toldlovforslag. Jeg maa jo sige, at det lød noget underligt i mine Øren at høre den højtærede Finansminister takke Det konservative Folkeparti, for der er vel næppe nogen, som er i Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Drachmann støtter ethvert Forslag om Told, og det vilde, synes jeg, have været rimeligere, om det havde været det ærede Medlem Hr. Drachmann, der havde takket den højtærede Regering, fordi den havde forelagt Toldforslaget. Det havde været rimeligt. (*Gregersen:* Det har han ogsaa gjort). Det gjorde det ærede Medlem Hr. Drachmann ogsaa i anden Omgang, og med Rette. Spørgsmaalet om Tolden skal jeg ikke her opholde mig ved, men jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at der var gode Grunde for det ærede Medlem Hr. Drachmann til at takke Ministeren for den udmærkede konservative Toldtale, Ministeren holdt. Den var efter min Mening bedre, end det ærede Medlem Hr. Drachmann eller nogen fra Det konservative Parti formaaede at holde den. Det var alt det sædvanlige med at forklare, at det betyder intet med en Øre paa en Vareenhed. Det er det, vi har kendt igennem mange Aar: det gør intet, at Befolkningen bliver blokket med faa Øre, selv om det er paa alle Vareenheder. Det gør intet, man trækker Fjerene af Gaasen en for en, naar den bare ikke skriger. Det er Logikken, det er den gamle konservative Toldtale, som den højtærede Finansminister er en Mester til at holde.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som harcellerede over, at jeg krævede alle Skatter afskaffet, vil jeg sige, at det maa jo bero paa en Misforstaaelse eller en Fejlskning fra det ærede Medlem, for der staar jo virkelig i det socialdemokratiske Parti-program under Punkt 10, at Socialdemokratiet kræver alle Skatter og Love afskaffet, der skaber Varefordyrelse for Befolkningen. Jeg husker, at vi i 1913 — der var jo en Tid, da jeg ikke havde bedre Forstand, end at jeg var Socialdemokrat —, at vi i 1913 skrev Programmet paa Enghavevejen, og at jeg havde den Ære at være med at affatte dette Programpunkt: alle Skatter og Love skal afskaffes, som skaber Varefordyrelse. En anden Ting er, at man saa kræver direkte

Skat, og det skal jeg ikke sige noget til, men det er dog en Kendsgerning, at de direkte Skatter i det lange Løb skaber den samme Varefordyrelse, saa Konsekvensen af det socialdemokratiske Parti-program er nemlig, at de kræver alle Skatter afskaffet. Derfor burde det ærede Medlem, som den redelige Mand, jeg mener han er, kræve det socialdemokratiske Parti-program ændret, hvis han er uenig med mig i dette.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at han vilde gerne være med til at værne Landbruget, og han havde været med til at gennemføre de Beskyttelseslove, som Landbruget nyder godt af. Han talte om Forbud mod Indførsel af Kød, Smør, Sukker, Flæsk, Æg o. s. v. Han sagde, at Landbruget derigennem havde en Beskyttelse, som var meget større end den, Industrien havde. Ja, det er akkurat af samme Slags som det, vi plejer at høre fra det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, men han maa jo vide, at Landbruget, al den Stund det maa sende 80 pCt. af sin Produktion ud af Landet, overhovedet ikke kan beskyttes hverken ved Forbud eller ved Toldlove. Landbrugets Stilling er jo den, at det ikke kan beskyttes ved Toldlove, det kan kun beskyttes ved Eksportpræmier, og de Eksportpræmier ved jeg ikke, om det ærede Medlem har Mod til at forlange. Og hvis det sker, bliver det jo til syvende og sidst Forbrugeren, der skal betale det, for der er ingen andre til det. Industrien kan ikke holde til det, og jeg tror heller ikke, Landbruget kan holde til det. Gennemfører vi det konsekvent, saa tror jeg, vi kan sige at saa kan Landbruget og Industrien dø sammen. Landbruget kan ikke beskyttes, men igennem de Foranstaltninger, det ærede Medlem er Talsmand for, Tolden og de to Pristal, der skabes gennem Tolden: Eksportpristallet og det hjemlige Pristal, maa Landbruget betale ikke alene sin egen Skat, men i høj Grad Industriens Skatter igennem den Toldpolitik og Beskyttelse, som man oprettholder. Det burde det ærede Medlem vide som Ordfører for et stort Parti i Stedet for at komme op og slaa sig for Brystet og sige, at han vil være med til at beskytte Landbruget. Nej, det ærede Medlem er med til at hjælpe Landbruget af Dynen i Halmen paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Drachmann — der er slet ingen Forskel paa de to Herrer i saa Henseende.